Δ36c-19β1026-01

ΕΤΟΣ ΙΒ' ΑΡΙΘ' (8) — ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 5 ΛΕΠΤΑ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 26 Ὀκτωβρίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐξάμηνος	Δρ. 9	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 18	Χρυσᾶ φράγκα	35

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος . . . . . λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος . . . . . » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 — ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΟΛΙΣ

(Εἰς τὸν κ. Στέφανον Δραγούμην).

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ -- Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ — ΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΑΥΤΗΣ — ΟΙ ΝΑΟΙ — ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΨΗΦΙΔΩΤΑ — ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἐκ τῶν διὰ τοῦ ξίφους τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Βασιλέως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνακτηθεισῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, ὁ ἀνεκτίμητος ἀδάμας, ὁ καταλάμπων εἰς τὸ μεγαλυνθὲν διάδημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, εἶνε ἡ Θεσσαλονίκη. Εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν εἶνε ἡ πόλις ὀνομαστή, διότι μένει αὐτή, συνεχέστερον καὶ τῆς Ρώμης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, διατηρεῖ ἕως σήμερον βίον ἱστορικὸν ἀδιάσπαστον ἐπὶ εἴκοσι καὶ τρεῖς αἰῶνας. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ λαοῦ ἡμῶν κατέλαβε θέσιν ἐπιφανῆ, διότι καθ' ὅλην τὴν μεσαιωνικὴν περίοδον ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα μεγάλη καὶ ἐπίσημος πρωτεύουσα τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Καὶ τέλος, διὰ τὸν βίον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, τὸν σήμερον ἀναγεννώμενον, ἡ μεγάλη πόλις ἀνοίγει εὐρεῖαν τὴν λεωφόρον πρὸς νέους ὁρίζοντας πλούτου ὑλικοῦ, πλούτου κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ, μέλλοντος ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς ἐπετείου τοῦ ὑπερμάχου τῆς πόλεως, τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Δημητρίου, τὰ πρῶτα τμήματα τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰσήρχοντο εἰς τὴν πόλιν. Ἡ Θεία Πρόνοια ἐπεφύλαξε ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ αἰῶνας πολλοὺς τὴν μεγάλην πόλιν τὴν ἡμέραν τῆς χαρᾶς, κατὰ τὴ ἁποίαν οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀπὸ αἰώνων ὡρίσαν τὸν «κηδεμόνα καὶ πολιοῦχον» αὐτῶν, τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην, ὅστις τοσάκις ἔσωσε τὴν πόλιν του ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν βαρβάρων, μαχόμενος καὶ αὐτὸς μετ' ἐκείνων, καὶ ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν σωτηρίαν. Καὶ σήμερον αὐτὸς ὁ πολιοῦχος ἤνοιξε τὴν πόλιν αὐτοῦ τὴν προσφιλῆ εἰς τὰς ἀητήτους φάλαγγας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὁ ἴδιος ὑπεδέχθη τὸν κραταιὸν ἡγεμόνα αὐτῶν, τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, εἰσερχόμενον νικηφόρον εἰς τὴν ἐπιφανῆ Βυζαντινὴν πόλιν τῆς Μακεδονικῆς ἡμῶν Βασιλείας.

Εἶπον τὴν Βυζαντινὴν πόλιν καὶ ὡμίλησα διὰ τὸν κηδεμόνα αὐτῆς τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον. Ἡ λατρεία τῶν Θεσσαλονικέων πρὸς τὸν Ἅγιον Δημήτριον δίδει τὸν τελειότατον χαρακτηρισμὸν τῆς πόλεως εἰς τῆς πόλεως τὴν ἱστορίαν. Ἐὰν ἡ Βυζαντινῆς, ἐκείνης, εἶς τὴν ὁποίαν συνοδεύεται, ὡς εἰς εἰκόνα ζωηροτάτην, ὅλος ὁ βίος καὶ ἡ ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.

Αἱ πολυποίκιλοι περιπέτειαι καὶ τὰ παθήματα ἀπὸ ἐπιδρομῶν καὶ ἀλώσεων δίδουν ὅλον τοῦ τεταραγμένου ἱστορικοῦ βίου, τὸν ὁποῖον διῆλθεν ἡ Μεσαιωνικὴ αὐτοκρατορία, συνεχῶς κατὰ τῶν βαρβάρων ἀγωνιζομένη καὶ συνεχῶς σώζουσα τὴν χριστιανοσύνην καὶ τὸν πολιτισμόν. Ὁ βίος τῆς πόλεως ὁ κοινωνικός, βίος, ὡς καὶ σήμερον πολυμιγοῦς πληθυσμοῦ, βίος τεταραγμένος καὶ ἐν τῇ πόλει, πρὸς ἐπικράτησιν τῶν κοινωνικῶν καὶ θρησκευτικῶν θεμελίων τῆς αὐτοκρατορίας, δίδει εἰς αὐτὴν εἰκόνα τῆς συνεχῶς καὶ ἐν πάλῃ ἐσωτερικῇ, καὶ ἐν πάλῃ κατὰ βαρβάρων, ἀγωνιζομένης κοινωνίας ἐκείνης πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ χαρακτηριστικοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν πόλις τῆς Ὀ ρ θ ο δ ο ξ ί α ς.

Καὶ τέλος ἡ πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν πίστις καὶ ἀγάπη κατέλαβεν εἰς τὴν πόλιν περισσανῆ τὰ ἀπτὰ τεκμήρια τῆς ἐπισημότητος τῆς πόλεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς, — τὰ τεκμήρια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀναδεικνύουν τὴν πόλιν ὡς τὴν κατ' ἐξοχὴν Βυζαντινὴν πόλιν, — τὰ πολύσημα Βυζαντινὰ αὐτῆς μνημεῖα.

*

Ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ὀρθοδοξίας τῶν Θεσσαλονικέων ἐκόσμησε τὴν πόλιν μὲ τοὺς περικαλλεστέρους τῶν σωζομένων Βυζαντινῶν ναῶν, οἵτινες καὶ ἕως σήμερον καλῶς διετηρήθησαν. Καὶ ὁ πολιοῦχος ἅγιος, εἰς τιμὴν τοῦ ὁποίου συνηγέρθησαν μεγάλοι ναοί, ἤτοι φυσικὸ ὁ προστάτης τῆς πόλεως, ὁ μεγαλομάρτυς "Ἁγιος Δημήτριος" σώζεται ἕως σήμερον ὁ εἷς ἐκ τῶν ναῶν τούτων, μνημεῖον πάγκαλον τῆς Βυζαντινῆς τέχνης. Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου διὰ μεγαλοπρεποῦς [illegible] μεγάλου ναοῦ τὸν "Ἅγιον Γεώργιον. Διὰ πολλῶν δὲ περισσοτέρων ναῶν τὴν μεγάλην ὑπέρμαχον τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, τὴν ὁποίαν ἐθαύμαζον τὸ θέμα τῆς ἐρωτοτόκου, τὴν πλανάγειν Θεοτόκον.

Οἱ Βυζαντινοὶ ναοὶ τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι τὰ πολυτιμότατα μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης. Εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς ὅλους τοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη διὰ τὴν λατρείαν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἀκόμη καὶ τὸν παλαιὸν κυκλοτερῆ τύπον, ὅστις εἰσεδύη καὶ εἰς ναοὺς τῆς Ἰταλίας, ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποίου τὸ εὖρος καὶ τὸ μεγαλεῖον κυκλοτεροῦς ἐσωτερικοῦ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ σέβας τοῦ εἰσερχομένου ἐν αὐτῷ. Τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, τὸν Ε'—Θ' αἰῶνα, ἀνήγειραν οἱ μεγαλοπρεπεῖς βασιλικαὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῆς Θεοτόκου τῆς Ἀχειροποιήτου (Ἐσκὶ - Ζουμᾶ) πολὺ ὁμοιότεραι καὶ πολὺ σπουδαιότεραι ἀπὸτὰς τόσον ἐξυμνουμένας Βυζαντινὰς βασιλικὰς τῆς Ῥαβέννης. Τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος τῶν παλαιῶν βασιλικῶν τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ μεγαλεῖον τῶν μακρῶν κιονοστοιχιῶν ἀνυψώνουσι τὴν ψυχὴν εἰς αἴσθημα λατρείας καὶ γαλήνης, πλήρες τῆς μυστικοπαθοῦς ἐκείνης λατρείας τῶν Βυζαντινῶν, ἥτις τὴν ἐπείαν τόσον ἐγγὺς διάκειται ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὁσάκις εἰσερχόμεθα εἰς παλαιὸν Βυζαντινὸν ναὸν καὶ ἀτενίζομεν πρὸς τὸν πλήρη ἐπιβλητικοῦ μεγαλείου Παντοκράτορα τοῦ τρούλλου καὶ πρὸς τὴν πλήρη γλυκείας γαλήνης Θεοτόκον τῆς κόγχης τοῦ ἱεροῦ.

Καὶ εἰς χρόνους μεταγενεστέρους ἀνεγείρει ἡ ὀρθόδοξος εὐσέβεια τῶν Θεσσαλονικέων τὰς ἄλλας ἐκκλησίας τῶν ποικιλώτερον ἀναπτυχθέντων Βυζαντινῶν ρυθμῶν, οἵτινες εὐφραίνουσι τὸ ἔμμα μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολυχρωμίαν καὶ ὑψώνουσι [illegible] τοὺς τρούλλους.

Οἱ πολυάριθμοι καὶ ὑψηλοτεῖς θόλοι τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (ΙΔ' αἰ.) αἱ κομψαὶ καμάραι, αἱ δίδουσαι εἰς τὸ ἱερὸν τὸ σχῆμα σταυροῦ, ἡ πολυποίκιλος καὶ χαρίεσσα διὰ πλίνθων ἐξωτερικὴ διακόσμησις, ὡς τάπης ποικιλόχρωμος, ὡς πλέγμα δαντελλωτὸν περιβάλλον τὸν ναόν, ἀναδεικνύουσιν αὐτὸν ἀνυπέρβλητον κομψοτέχνημα, ἀληθὲς ἀγάλαμα τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.

Πολυτιμότερα ἴσως ἀκόμη εἶνε τὰ μνημεῖα τῆς γραφικῆς καὶ τῆς εἰκονογραφίας τῶν ναῶν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, οἵτινες περικοσμεῖ τὸν τροῦλλον τὸ ὡραῖον ψηφιδωτὸν τῆς Ἀναλήψεως, τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀποστόλων, οἵτινες περικυκλοῦσι τὴν Θεοτόκον, ἐκτελέσεως θαυμασίας λεπτότητος καὶ ἁρμονίας χρωμάτων ἐκπληκτικῆς. Καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ ναοῦ, τοῦ ἐνθυμίζοντος τὴν μητρόπολιν τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κάθηται ἐπὶ θρόνου φέρουσα τὸν Χριστὸν ἡ Θεοτόκος, μὲ δύναμιν διαγραφομένη εἰς ἔδαφος ἀπαστράπτον καὶ κατάχρυσον.

Καὶ ἰδίως ἐξαιρετικὰς ἀρετὰς τέχνης διέσωσαν εἰς ἡμᾶς τὰ ὡραῖα ψηφιδωτὰ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅμοια τῶν ὁποίων οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Βυζαντινὴ τέχνη, πολὺ ἀνώτερα καὶ τῶν περισσότερον φημιζομένων ψηφιδωτῶν τῆς Ῥαβέννης. Ἡ ἀκρίβεια τῆς τεχνοτροπίας, ἡ τελειότης τῆς ἁρμονίας τῶν χρωμάτων, ἡ δύναμις τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου, ἀναδεικνύουσι τὰ ψηφιδωτὰ ταῦτα ἐν μέσῳ τῶν ἀποστερπτόντων πολυχρώμων μαρμάρων, ἅτινα κοσμοῦσι τὰς τοῦ ὡραίας βασιλικῆς, ἐγκαλλώπισμα τῆς Βυζαντινῆς εἰκονογραφίας καὶ τέχνης.

Ὁ ναὸς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ
[Φωτογραφίαι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου]

*

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον οἱ πολύτιμοι ναοὶ τῆς Θεσσαλονίκης, οἵτινες δίδουν ἔντονον τὸν Βυζαντινὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν πόλιν.

Τὰ παλαιὰ μεσαιωνικὰ τείχη σώζονται κατὰ τὸ μέγιστον μέρος καὶ τὴν πόλιν στεφανώνουσι μακραὶ σειραὶ ἐπάλξεων, προσδίδουσαι εἰς αὐτὴν ἰδιάζουσαν γραφικότητα. Καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτὸ τῆς πόλεως σώζεται μέγα μέρος τῶν τειχῶν, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἐρχόμενος ἀναπλάττεις τὴν ἐλθὴν Βυζαντινὴν πόλιν περικλειομένην διὰ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτῆς τείχους. Ἀλλὰ καὶ ἀ-

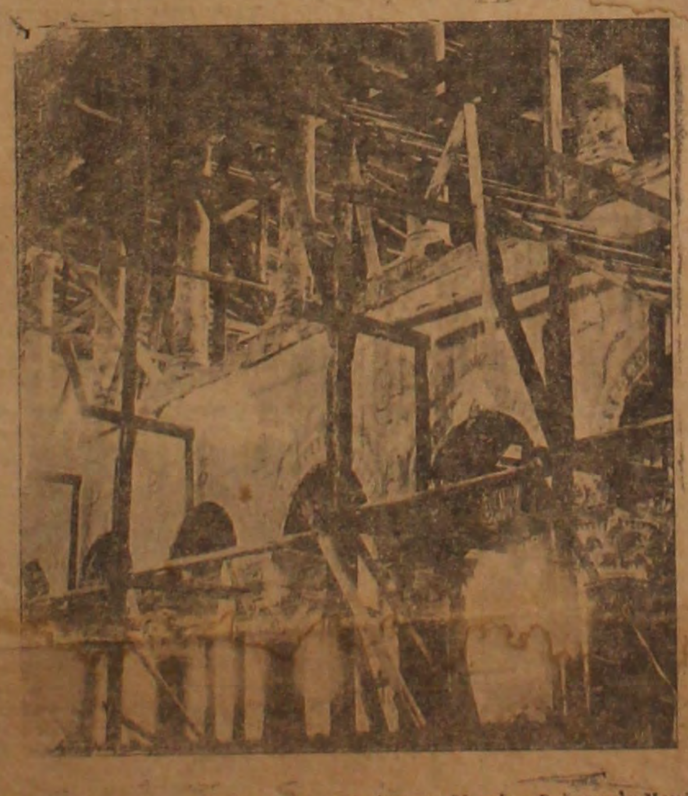

Τὸ ἐδωτερικὸν τοῦ ναοῦ, ὅστις, ἀναδειχθέν, θὰ γείνῃ Βυζαντινὸν Μουσεῖον

ῶν τοῦ Μυστρᾶ, μνημεῖα ἀναγεννήσεως τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, ἰσοφαρίζουσι μὲν κατὰ τὸ κάλλος αἱ ἀγιογραφίαι τῶν ναῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπερβάλλουσι δ' αὐτὰς κατὰ τοῦτο, ὅτι εἶνε ἐξειργασμέναι μὲ ὕλην διαρκεστέραν καὶ ἐξαιρετικῶς πολύτιμον, ὅτι εἶνε τὰ κάλλιστα τῶν ψηφιδογραφημάτων τῆς Βυζαντινῆς τέχνης. Θαυμάσια εἶνε εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου τῆς Ἀχειροποιήτου (Ἐσκὶ - Ζουμᾶ) τὰ διὰ ψηφίδων συμπλέγματα ἀνθέων καὶ καρπῶν καὶ πτηνῶν εἰς τὰ φυλλώματα κλάδων, ὑπενθυμίζοντα τὴν χαρίεσσαν κομψότητα τῶν ἀπερίττων ἀγροτικῶν σκηνῶν τῆς Ἑλληνιστικῆς καὶ δὴ τῆς Ἀλεξανδρινῆς γραφικῆς. Πλήρεις σεμνοῦ μεγαλείου ἱστανται πρὸ ἀρχιτεκτονημάτων καὶ διακοσμήσεων Πομπηιανῆς γραφικῆς οἱ ἐπίσκοποι τῆς εὐρείας ψηφιδογραφικῆς συνθέσεως, ἥτις περιτρέχει τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον τοῦ ἀπεράντου θόλου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἴσως τὸν πρῶτον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐφαρμόζεται ὁ ἰδιάτυπος τῆς πόλεως ἀναμιμνήσκει αὐτὸ τὸ γενικὸν διάγραμμα πόλεως Βυζαντινῆς.

*

Τὴν πόλιν ταύτην, ἡ ὁποία περισσότερον πάσης ἄλλης ἄφθονα καὶ πολύτιμα πα-

Μία πλευρὰ τῆς προσόψεως τοῦ ναοῦ θὰ γείνῃ Βυζαντινὸν Μουσεῖον

τὰ μνημεῖα τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, τὴν ταύτην, τὴν πλήρη ἀναμνήσεων τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνικοῦ βίου, ἤρμοζε νὰ ἄρῃ καὶ νὰ κοσμήσῃ ἡ ἀνακτήσασα τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ ἱδρύματος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐλαβῶς θὰ κατατεθῶσι τὰ λείψανα τῆς τέχνης τῆς μεσαιωνικῆς πατρίδος, βιβλιοθήκη τοῦ μεγάλου Βυζαντινοῦ μουσείου. Καὶ τὸ ἔργον ἐπ' πλειοτάτοις αἰωνοῖς ἀρχίζει ἡ ἀναστάνων τὴν ἀπέραντον ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ ἱδρύματος, ὁ κ. Στέφανος Δραγούμης, ἀπεφάσισεν ὡς Γενικὸς Διοικητὴς, τὴν ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ ἵδρυσιν Βυζαντινοῦ μουσείου, ἔχων δὲ τὸν βοηθὸν καὶ τὸν Παναγιώτατον Μητροπολίτην κύριον Γεννάδιον, καθώρισε τὸν μεγαλοπρεπῆ ναὸν τῆς Θεοτόκου τῆς Ἀχειροποιήτου ὡς τὸν ναόν, ὅστις θὰ στεγάσῃ αὐτό. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ ἀρχίζουν ἤδη, ἡ μελέτη τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τοῦ μουσείου κατηρτίσθη ἤδη, καὶ ταχέως θέλει ἰδεῖ ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀναμένων ἐπιστημονικὸς κόσμος τῆς Δύσεως τὸ ἀληθὲς θαῦμα, τὸ πρῶτον ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει ἱδρυόμενον ἴδιον Βυζαντινὸν μουσεῖον, ἐγκαθιστάμενον ἐν μεγαλοπρεπεῖ Βυζαντινῷ ναῷ, — καὶ τὸ σπουδαιότατον ἐν πόλει Βυζαντινῇ.

Ἡ Θεία Πρόνοια νὰ στεγάσῃ τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα εἰς αὐτὴν ἀνήκει τὸ μεσαιωνικὸν ἡμῶν παρελθόν. Μὲ τοὺς πολυτίμους αὐτῆς ναοὺς εἶναι ἤδη μουσεῖον Βυζαντινὸν ἡ Θεσσαλονίκη. Διότι παρέχει αὐτῶν συνεχῆ καὶ ἀδιάσπαστον ἀπὸ τοῦ Ε' ἕως τοῦ ΙΗ' αἰῶνος τὴν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τῆς Βυζαντινῆς τέχνης. Ἔχουσι δὲ τὰ μνημεῖα αὐτῆς τὸν Βυζαντινὸν χαρακτῆρα ἐντονώτερον καὶ αὐτῶν τῶν μνημείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὑπερβαίνει δὲ ἡ Θεσσαλονίκη καὶ τὸν Μυστρᾶν, θαυμάσιον κέντρον ἐρευνῆς, ἀλλὰ μιᾶς μόνον ἐποχῆς. Ἡ Θεσσαλονίκη, συνεχίζει καὶ σήμερον τὸν ἀπὸ αἰώνων ἱστορικὸν αὐτῆς βίον καὶ εἶνε ὄχι νεκρόπολις, ἀλλὰ ζῶσα Βυζαντινὴ πόλις. Ἕδρα Βυζαντινῶν λογίων, ἕδρα τῆς σπουδαιοτάτης Βυζαντινῆς εἰκονογραφικῆς σχολῆς, τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πανσελήνου διαφημισθείσης, ὑπῆρξεν ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ ἑστία τοῦ μεγάλου λογοτεχνικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κινήματος πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὴν ζῶσαν καὶ σήμερον ἀπὸ αἰώνων ἀναλλοίωτον Βυζαντινὴν μοναχικὴν κοινωνίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην, σπουδαιότερόν τι θέλει δείξει τὸ Βυζαντινὸν μουσεῖον τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς τέχνης θέλουσιν εὐλαβῶς ἐναποταμιευθῆ τὰ λείψανα τέχνης τοῦ βίου τῶν πατέρων ἡμῶν, τὰ λείψανα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐκληροδότησαν εἰς λίθους καὶ εἰς χρώματα ἐνιαίαν καὶ ἀδιάσπαστον τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ μνημεῖα ταῦτα εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διασώζονται μεγαλόφωνοι κήρυκες τῆς ἐθνικῆς συνοχῆς καὶ παραδόσεως, καὶ ἀρμόζει τὰ μνημεῖα ταῦτα νὰ φυλαχθῶσιν εἰς τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, ἡ ὁποία, περισσότερον πάσης ἄλλης ἐγώνει ἡμᾶς μὲ τὸ Βυζάντιον καὶ ἡ ὁποία μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὸ ἐθνικὸν ὄνειρον τῆς ἀναστηλώσεως τῆς μεγάλης κληρονομίας τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἤχοι καὶ βόμβοι ὄρους!

Πρὸ μηνῶν, ἀνταπόκρισις ἐξ Ἰαπωνίας πρὸς ἐγκυκλίαν ἐφημερίδα ἀνήγγειλεν, ὅτι ὅλως ἀνεμπόδιστον φαινόμενον ἐκράτει ἐν συγκινήσει καὶ ἀγωνίᾳ τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Ἰμαντόσι. Ἐκεῖθεν τοῦ γνωστοῦ τὸ ὄνομα Γιουλουγιάμα ἐξῆρχετο ἀπό τινος ἦχος ὅμοιος πρὸς ἀπομακρυνόμενον πλησιόμενον. Ἐκ τῶν κατοίκων τῶν ἀγρῶν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, οἱ δὲ ποιμένες, ἐκ φόβου καταληφθέντες, ἐπεστράφησαν εἰς τὴν πεδιάδα. Οὗτος, ἐντὸς ὀλίγου ὁλόκληρος πρῴην κατάφυτος ἔκτασις μετεβλήθη εἰς ἔρημον. Αἱ προσπάθειαι τῶν ἀρχῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς προελεύσεως τοῦ μυστηριώδους ἤχου ἀπέβησαν μάταιαι.

Ἂν καὶ οἱ Ἰάπωνες ἐπιστήμονες θὰ κατορθώσωσιν ἡμέραν τινὰ νὰ λύσωσι τὸ αἴνιγμα τοῦτο, οὐδὲν ἧττον δὲν εἶνε ἄμοιρος διαφέροντος ἡ παρατήρησις τοῦ ἐν λόγῳ φαινομένου πρὸς ἀναλογισμόν, ἐσμάτος γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἐξερευνητοῦ Κίγκ. Οὗτος κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ταξείδιον εἰσώρμησεν ἐντὸς μεγάλης τινος ἐρήμου, ἐκτεινομένης μεταξὺ Λιγύπτου, Δόγκφορ καὶ Γουαδάϊ, ἥτις κεῖται παρὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν, εἶνε μία τῶν ἥττον γνωστῶν.

Κατὰ τὸν Κίγκ, ἔρημος ἀτέλυτος βασιλεύει εἰς τὰ ἀμμώδη ἐκεῖνα ἐδάφη. Περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι ὅταν ὁ πούς πατῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀκούεται κρότος δυνάμενος νὰ παραβληθῇ πρὸς ἀθενεῖς ἦχους κωδώνων. Οἱ ἰθαγενεῖς καλοῦσι τοὺς ἦχους τούτους «μουσικὴν τῆς ἄμμου». ἀποδίδουσι δ' αὐτοὺς εἰς ὑπερφυσικὰ αἴτια. Πλὴν ἐπιστημονική τις θεωρία ἀποδίδει τοὺς τοιούτους ἦχους εἰς τὴν συστολὴν καὶ προστρίβὴν ἐπ' ἀλλήλων τῶν μικρῶν σκληρῶν θραυσμάτων τῆς ἄμμου μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς μεταβολῆς τῆς θερμοκρασίας. Προσθετέον ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἦχοι ἐνίοτε εἶνε ἀνάλογοι πρὸς τὸ ἀσθενὲς πλὴν παρατεταμένον σφύριγμα, ὅπερ ἀκούομεν παρὰ τοὺς στήλους τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

Ἰδιότητες τοῦ αἵματος

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀσχολεῖται περὶ ἀνακαλύψεως τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἰατροῦ Ἐδουάρδου Ρεσὲρ, μελλούσης νὰ ἔχῃ σπουδαῖα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν παθολογικῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἰατροδικαστικῆς.

Ἀπὸ τοῦ 1840 εἶνε γνωστὴ ἡ ἰδιότης, ἣν κέκτηται τὸ ἀνθρώπινον αἷμα, μόλις ἐξερχόμενον τοῦ ὀργανισμοῦ νὰ ἀφίνῃ ἔγχρωμα μικρὰ κρύσταλλα. Ἦτο ἐπίσης γνωστὸν ὅτι τὰ κρύσταλλα ταῦτα ἐλάμβανον διάφορα σχήματα, ὅπερ καὶ ἀπεδίδετο εἰς ἐξωτερικὰς αἰτίας.

Νῦν ὁ ἰατρὸς Ρεσὲρ βεβαιοῖ ὅτι τὸ αἷμα παντὸς εἴδους ζῴου ἔχει κρύσταλλα ὡρισμένου σχήματος, ὅπερ καὶ ἐπιτρέπει νὰ διακρίνωνται ἀπ' ἀλλήλων δύο διάφορα εἴδη, πρὸς δὲ ὅτι αἷμα ὡρισμένου ἀνθρώπου παράγει καὶ ἰδιάζοντά τινα κρύσταλλα οὐδόλως ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα ἑτέρου ἀτόμου. Ἐντεῦθεν καθίσταται δυνατὴ ἡ πιστοποίησις τῆς ταυτότητος τοῦ ἀτόμου καὶ διὰ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως τῶν αἱμοκρυστάλλων.

Ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς ὑποθέτει ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξέτασις τοῦ αἵματος θὰ δύναται νὰ ἐξηπρετήσῃ σπουδαίως καὶ τὴν ἐργασίαν κατατάξεως τῶν διαφόρων ζῴων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶνε ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους ἡ ὁποία κατ' ἀνάγκην παρέχει τὰ πλεῖστα δίκαια καὶ ἄδικα παράπονα εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Πρέπει νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, διὰ νὰ ἐννοήσῃ πόσα περίεργα καὶ ἀπρόοπτα ἀναπηδῶσιν εἰς κάθε στιγμήν, ὅταν μάλιστα ἡ ὀργάνωσις τῶν ταχυδρομείων δὲν εἶνε πλήρης καὶ τὰ μέσα δὲν παρέχωνται ἀφθόνως ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ἐκτὸς τῶν περιστατικῶν ἐκείνων, ἅτινα ἔγραφον αἱ χθεσιναὶ «Ἀθῆναι» ἐπὶ τῇ ἀναφλέξει τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν τῆς γραμμῆς Παρισίων-Μασσαλίας, χίλια ἄλλα συμβαίνουσι διὰ τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν εἶνε ὑπεύθυνος ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία. Ἐνθυμοῦμαι ὅτε ἤμην Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ὅτι [illegible] μὲν ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ των δὲν ἐφθασαν εἰς τὸν προορισμόν των, ἄλλοι ὅτι δὲν ἔλαβον ἐπιστολὰς περιεχούσας χρήματα τὰ ὁποῖα δῆθεν τοῖς ἀπέστελλον συγγενεῖς των ἤκουον δὲ διαρκῶς χιλίας ὁμοίας φύσεως διαμαρτυρίας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὴν διάνοιαν τῶν παραπονουμένων τὴν πεποίθησιν ὅτι παρεδιάζοντο αἱ ἐπιστολαί των καὶ ἐκλέπτοντο τὰ ἐν αὐταῖς χρήματα.

Δὲν λέγω ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα δὲν εἶχον πολλάκις ὑπόστασιν καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχον οἱ παραδιάζοντες τὰς ἐπιστολὰς καὶ ἀφαιροῦντες τὰ ἐν αὐταῖς χρηματοεμίσματα. Τὸ κακὸν μάλιστα αὐτὸ τόσον εἶχεν ἐκταθῆ, ὥστε ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ὀλίγον προτοῦ ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἐκλάπησαν εἰς μίαν μόνην ἐπαρχίαν, τὴν τῆς Λακεδαίμονος, ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἀπὸ τῶν ἐμβαζομένων ἐκ τῆς Ἀμερικῆς χρημάτων περὶ τὰς 150,000 δρ. εἰς ἐπιταγὰς πρὸς τὸν κομιστὴν καὶ εἰς αὐτοῖσια χρή

αν ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν γενικῶν διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων. Τὸ ζήτημα ἄλλως τε τοῦτο ἐλύθη εἰς Βουκουρέστιον πρὸ πολλοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἦλθεν ἐπίσης πρὸς ὑπογραφὴν ἄλλης πολιτικῆς ἢ ἐμπορικῆς συνθήκης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἦλθον πρῶτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ὡραίας σας χώρας, ἐκπληρῶν ἐπιθυμίαν ἣν εἶχον ἀνέκαθεν καὶ ἀποδεχόμενος εὐγενῆ πρόσκλησιν τοῦ ἀτομικοῦ μου φίλου κ. Βενιζέλου. Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς ἀποκρύψω ὅτι καὶ πολιτικὴν σημασίαν ἔχει ἡ ἐνταῦθα ἀφιξίς μου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀφαιρέσω τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ρουμανίας ἣν φέρω. Φέρω μετ' ἐμοῦ τὰς συμπαθείας τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου μέχρι τῆς σήμερον ὁ χρόνος δὲν ἐψύχρανε τὴν φιλίαν μας, τοὐναντίον αὕτη ηὔξησε καὶ ἐγένετο θερμοτέρα, τοῦτο δὲ ἔλεγον σήμερον πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

«Ἑλλὰς καὶ Ρουμανία εἰσὶ σήμερον δύο ἰσχυρὰ κράτη ἐν τῷ Αἰμῷ, γνωρίζοντα τὴν ἰσχύν των καὶ θέλοντα διὰ τῆς ἰσχύος ταύτης νὰ ἐπιβάλωσι τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Αἱ χῶραι ἡμῶν καὶ ὅλη ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος ἔχει σήμερον ἀνάγκην εἰρήνης καὶ θὰ τὴν ἐπιβάλωμεν. Αὐτὴν τὴν σημασίαν εἶχον οἱ λόγοι οὓς εἶπον κατὰ τὴν δίσδόν μου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζουν ἐν Ἑλλάδι ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ εὕρῃ πάντοτε τὴν Ρουμανίαν εἰς τὸ πλευρόν της, ὅταν θὰ πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην.

Ἄλλως τε ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ρουμανία ἔχουσι τὰ αὐτὰ συμφέροντα, οὐδὲν τὰς διαιρεῖ ἱστορικῶς δὲ ἡ ταυτότης τῶν συμφερόντων ὁδηγεῖ τὰ ἔθνη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν δύο ἐθνῶν ὑπάρχει τοιαύτη συνάφεια, τοσαῦται ἀναμνήσεις, τοσοῦτοι κοινοὶ ἀγῶνες καὶ σημερινὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα, ὥστε διευκολύνουν τὰ μέγιστα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συμπαθειῶν καὶ τὴν σύσφιγξιν τῶν δύο ἐθνῶν. Ἄλλως ἡ εὐρεῖα ἀντίληψις τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ, ἀπεμάκρυνε πᾶσαν ἀφορμὴν προστριβῆς καὶ ἀπέσβεσε πάσας τὰς παρεξηγήσεις τοῦ παρελθόντος.

Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας, τῶν ὁποίων πᾶς τις κατανοεῖ τὴν σοβαρὰν σημασίαν, ὁ κ. Ἰωνέσκο εὐηρεστήθη νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν λόγον καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν μεγάλην ἐκτίμησιν ἣν τρέφει πρὸς τὸν φίλον του Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν, τοῦ ὁποίου τὴν περίνοιαν ἀντελήφθη καὶ εἰς Λονδῖνον καὶ κατόπιν εἰς Βουκουρέστιον.

Ἐπιστεύσαμεν τὸν κ. Ἰωνέσκο διὰ τὴν εὐμένειαν, ἣν εἶχε ὅπως διὰ τῶν «Ἀθηνῶν» ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον τὰς πολιτικὰς του σκέψεις καὶ προθέσεις ὅτι τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα εἶδεν ἐκδηλούμενα ἐναντι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, εἶνε κοινὰ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, πρὸς τὴν Ρουμανίαν, πρὸς ἣν πάντοτε, παρ' ὅλας τὰς προστριβὰς τῶν χρόνων, οὐδέποτε ἐξέλειπεν ἡ συμπάθεια, διότι, συνήθως οἱ λαοὶ αἰσθάνονται ἐνστίκτως τὴν κατεύθυνσιν τῶν πραγματικῶν συμφερόντων των. Ἀλλ' ὅμως αἱ γενόμεναι ἐκδηλώσεις ἀπηχήθησαν καὶ πρὸς τὸν ὑπέροχον πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Ρουμανίας, ὃν ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ φιλοξενῇ ἡ πόλις μας.

ΕΠ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ **26** ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Σελήνη 9 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6 λεπ. 32—Δύσις 5 λεπ. 55

Δημητρίου Μυροβλύτου μεγαλομάρτυρος

ΠΟΙΑΝ ἐνόχλησιν θὰ ὑφίστανται οἱ διάσημοι ἄνδρες ἀπὸ τὴν περιέργειαν τοῦ πλήθους, δύναταί τις εὐκόλως νὰ φαντασθῇ. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην, ὁ ἐπιφανὴς ξένος μας κ. Τάκε Ἰωνέσκο, δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ εἶνε ὑπερβολικὰ εὐχαριστημένος. Τὰ περιβόλια τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μ. Βρεττανίας» καὶ τὰ ἀπέναντι αὐτοῦ βρύθουν διαρκῶς κόσμου ἀναμένοντος μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς νὰ ἴδῃ τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Ἰωνέσκο. Δὲν τολμοῦν οἱ ἄνθρωποι οὔτε εἰς τὸ παράθυρον νὰ ἐξέλθουν, οὔτε εἰς τὸν ὄρμον, οὔτε εἰς περίπατον νὰ μεταβῶσι, χωρὶς νὰ προβάλωσι στίφη ἀνθρώπων περιέργων. Αὕτη εἶνε ἡ μοῖρα τῶν διασήμων ἀνδρῶπων. Ὅσον διασημότερος εἶνε τις, τόσον καὶ πλειότερον προκαλεῖ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ πλήθους.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνθυμούμεθα ἓν χαριέστατον ἀνέκδοτον. Κατὰ τὸ 1872 ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Α'. μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β'. τῆς Ρωσσίας διέμενον εἰς τὸ Ἔμς, ἐξήρχοντο δὲ ἀνεπισήμως εἰς περίπατον ἐντὸς τοῦ δημοσίου παραδείσου. Μίαν ἡμέραν ἐκάθησαν εἰς ἕνα πάγκον καὶ συνωμίλουν. Πλῆθος περιέργων τότε ἤρχισε νὰ διέρχηται πλησίον των καὶ νὰ παρατηρῇ τοὺς δύο κραταιοὺς μονάρχας. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἤρχισε νὰ δυσφορῇ καὶ διὰ χειρονομίας καὶ ἐντείνων τὴν φωνὴν του ὑπεδείκνυε τοῦτο. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην διῆλθεν ὁ Βίσμαρκ, ὅστις ἐχαιρέτισεν εὐλαβώς.

— Μὴν ἀνησυχῆτε εἶπε τότε, ὁ Γουλιέλμος, τώρα θὰ μᾶς ἀφήσωσιν ἡσύχους.

— Πῶς αὐτό;

— Δέν εἴδατε, ἐκεῖνος ποῦ ἐπέρασεν εἶνε ὁ Βίσμαρκ. Αὐτὸς εἶνε πλέον διάσημος ἀπὸ ἡμᾶς καὶ θὰ ἐνοχλῇ αὐτὸν τοῦ λοιποῦ ἡ περιέργεια τοῦ κόσμου.

Ἀνακτορικά

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς [illegible] τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς ἀκρόασιν δὲ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὸ βιβλίον τῶν παρουσιάσεων τοῦ Βασιλέως ἐνεγράφησαν χθὲς τὴν μεσημβρίαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ρουμανικῶν ἐφημερίδων «Οὐνιβέρσουλ» καὶ «Ἀδεβέρουλ».

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ὁ κ. Ἰωνέσκο).

Μὲ τ' ἀεράκι τοῦ βουνοῦ
τὸ καθαρὸ καὶ φρέσκο,
ὑποδεχθήκαμε κι' ἐμεῖς
τὸν Τάκε Ἰωνέσκο..

Κι' ἀμέσως τ' ἀπαντήσαμε
σὰν ρώτησε «Τί γίνεσθε»
«εἰς οἰωνέσκος ἄριστος
κατὰ Τουρκίας ἀμύνεσθαι !...

Ὁ Γελωτοποιος

Παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ

Τὴν 12 1)2 μ. μ. τῆς χθὲς ἡ Βασίλισσα Σοφία ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὴν κ. Δ. Πανᾶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ κ. Δημήτριος Ράλλης

Ὁ κ. Δημήτριος Ράλλης δὲν ἑορτάζει.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Ρέπουλη

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ρέπουλης ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας τὴν προσεχῆ Δευτέραν. Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ταξειδεύσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δι' αὐτοκινήτου μέσῳ Βεροίας εἰς Λάρισαν καὶ τοῦτο διὰ νὰ κατωρθώσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Σέρβια καὶ τὴν Ἐλασσῶνα. Ἐκ Λαρίσης ὁ κ. Ρέπουλης θὰ ἐπιστρέψῃ κατ' εὐθείαν σιδηροδρομικῶς ἐνταῦθα.

Διαλέξεις τοῦ κ. Ἐρ. Μπορντώ

Ἐκ πηγῆς ἀξιοπίστου πληροφορούμεθα, ὅτι εἷς τῶν διαπρεπεστέρων συγχρόνων λογογράφων τῆς Γαλλίας, ὁ κ. Ἐρρίκος Μπορντώς συγγραφεὺς θαυμασίων μυθιστορημάτων καὶ κριτικὸς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων, ἀδελφὸς δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν συμπαθοῦς συνταγματάρχου τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς, ἔρχεται προσεχῶς εἰς Ἀθήνας. Ὁ κ. Μπορντὼ προτίθεται νὰ κάμῃ μίαν ἢ δύο διαλέξεις τὸ δεύτερ. δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου πιθανῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ». Τὸ πρόγραμμα τῶν διαλέξεων καὶ ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία αὐτῶν θέλουσι κανονισθῇ πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ὁμιλητοῦ.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ

(Διὰ τὴν ἐπιδερμίδα)

Μετ' ὀλίγον θὰ ἐνασκῶμεν τὸ ψῦχος, καὶ ἡ ἐπιδερμὶς θὰ ὑφίσταται τοιαύτας ἀλλοιώσεις, ὥστε θὰ σκάζῃ καὶ θὰ προξενῇ πόνους πολλούς. Αὐτὸ συμβαίνει περισσότερον εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, τὰ κυρίως ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἀέρα μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἀλλ' ὑπάρχει προληπτικὸν, τὸ ὁποῖον μαλακώνει τὴν ἐπιδερμίδα, καὶ δὲν τὴν ἀφήνει νὰ ξηραίνεται καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ σκάζῃ.

Poudre de savon	1	kilogr.
Essence de neroli	0.20	gr.
» » petits grains	1	»
» » girofle	0.50	»
» » bergamote	1	»
» » geranium	1	»
» » santeli	1	»

Μὲ τὴν ποῦδραν αὐτὴν. μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιστρώνετε πρόσωπον, λαιμὸν καὶ χεῖρας κατὰ τὰς νύκτας, ὅταν κοιμᾶσθε, εἶσθε βέβαιοι, ὅτι ἡ ἐπιδερμίς σας οὐδεμίαν ἡμπορεῖ νὰ ὑποστῇ βλάβην ἀλλοίωσιν.

Ρουμάνοι δημοσιογράφοι

Ἀπὸ χθὲς ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ δύο ἐγκρίτους Ρουμάνους δημοσιογράφους, τὸν κ. Ι. Φέρμο πολιτικὸν συντάκτην τῆς «Οὐνιβέρσουλ» καὶ τὸν κ. Ἀλδ. Σ. Χονιγκμαν συντάκτην τῆς «Ἀδεβέρουλ». Οἱ διακεκριμένοι συνάδελφοι θὰ παραμείνουν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐφ' ὅσον θὰ παραμείνῃ ὁ κ. Ἰωνέσκο, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεταξείδευσαν.

Ἡ διπλωματία καὶ ὁ Σουρῆς

Ὁ σημερινὸς «Ρωμηὸς» ἀφιεροῦται ὁλόκληρος εἰς διπλωματικὰς ἐκδηλώσεις. Καὶ μέλπει τὰ θέλγητρα τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ἰδοὺ αὐτό :

Χαῖρε, προσφιλὴς Αὐστρία,
τοῦ Μπιλίνσκη τὴν κυρία
ἱερεῖ κυκλόνουν λόχοι.

Σὺ καὶ τώρα δείχνεις πόθον
τῶν ἐκθέτων καὶ τῶν νόθων
νὰ γενῇς ἡ θρεφοδόχη

Ὅμως σὲ παρακαλῶ
γιὰ τοῦ Βλιώρα τὸ καλὸ
κι' ἄλλη νότα δυνατὴ
μὴ μᾶς στείλῃς σὰν κι' αὐτή.

Πλῆθος δυστυχῶν Εἰλώτων
ὁποῦ θέλεις τὸ καλό των,
σὲ κυττᾷ μ' ἀγάπης μάτια,

Κι' ἀγωνίζεται καθεὶς
πῶς νὰ μὴ διαλυθῇς
καὶ νὰ πᾷς εἰς τὰ κομμάτια.

Τὸ μάτιασμα.

Φαίνεται, ὅτι τὸ μάτιασμα, ἡ περίφημος τῶν Σικελῶν ἰδίᾳ «ζεττατούρα» ἔχει πάντοτε τὰς συνοικίας της. Χθὲς φαίνεται, ὅτι «ματιάσαμεν» καὶ τὰς μηχανάς μας καὶ τὰ μηχανήματά μας τὰ λεπτότατα καὶ ποικιλώτατα. Χθὲς δευτέραν ἡμέραν λειτουργίας των, ὅλα ἤρχισαν νὰ δυστροποῦν. Συνθετικά, στεροστυπικά, ἐκτυπωτικὰ ἐκινοῦντο ἐπὶ τέταρτον τῆς ὥρας καὶ ἐδυστρόπουν ἐπὶ ὥραν. Τί συνέβαινεν ; Κάθε νέον μηχάνημα ἔχει πάντοτε τὰς τοιαύτας δυστροπίας του. Καὶ τῆς δυστροπίας αὐτῆς ἀφορμὴ ἡ μὴ ἔγκαιρος κυκλοφορία τῶν «Ἀθηνῶν». Ὥστε τὸ «ματίασμα» φαίνεται, ὅτι ἔχει συνεχῆ τὴν ἐπίδρασίν του. Ἡ «ζεττατούρα» ἡ κάμνουσα τοὺς Σικελοὺς δεισιδαίμονας, ἔχει καὶ αὐτὴ κάποιαν φαίνεται θέσιν εἰς κάθε νέον καὶ εἰς κάθε ὡραῖον.

Περὶ σαλκῶν καὶ λίπους

Φαίνεται, ὅτι ἀρχίζομεν νὰ ἐξευγενιζώμεθα. Ἔχομεν ἐνώπιόν μας μίαν ἀγγελίαν κρεοπωλείου, ἡ ὁποία δὲν φέρει κηλίδας αἵματος οὐδ' ἀποκνέει λίπος, τοὐναντίον μάλιστα ἔχει κάποιον φιλολογικὸν ἄρωμα. Ἀκούσατε. «Συνήθως τὴν εὐτυχῆ οἰκογένειαν φανταζόμεθα μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐχαριστήσεως ἐπὶ τῆς μορφῆς κύκλῳ ἐστρωμένης τραπέζης. Πολὺ δὲ ὀρθῶς εἶπεν ὁ φιλόσοφος, ὅτι ἐν μέρος τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου παρασκευάζεται ἐν τῷ μαγειρείῳ.

«Ἡ γεῦσις, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ θεός, γνωρίζων τὴν σημασίαν της, ἔχει τὰς ἀπαιτήσεις της· ἐν δὲ καλὸν φαγητὸν εἶνε ἡ καλλιτέρα ἀνταμοιβὴ εἰς τὸν κουρασμένον ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς οἰκογενειάρχην. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀποτελεσθῇ ἓν καλὸν φαγητόν, χρειάζονται τρία τινά, εἶπεν εἰς περίφημος βασιλικὸς ἀρχιμάγειρος : α') ἀρίστη ποιότης τῆς πρώτης ὕλης, ἰδίως τοῦ κρέατος, β') ἐκλογὴ καὶ χρησιμοποίησις τοῦ καταλλήλου πρὸς τὸ φαγητὸν μέρους, γ') σύνθεσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ φαγητοῦ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ἔργον τοῦ μαγείρου, ἀλλὰ τὰ δύο πρῶτα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ κρεοπώλου.»

Ὁ Ἕλλην Μωριγιὼ Σαβαρὲν μετὰ τὸν φιλοσοφικὸν καὶ γαστρονομικὸν τοῦτον πρόλογον ὡμίλεῖ, ὅπως εἶνε φυσικόν, περὶ τῆς ἀρίστης ἐκλογῆς εὐτραφῶν ζώων, παρεχόντων τρυφερὰν καὶ εὔγευστον σάρκα. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνακύπτει πάλιν ὁ συγγραφεὺς : «Ἡ κοπὴ τοῦ κρέατος ἀπαιτεῖ ἰδιάζουσαν τέχνην. Ἡ κρεοβαιτικὴ μάχαιρα τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μαγειρικῆς.» Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τῶν γενομένων τέσσαρες εἰκόνες αἰσθητοποιοῦν τὴν μαγειρικὴν ἀνατομίαν τῶν σφαγίων.

Ὁ φοίνιξ οὗτος τῶν κρεοπωλείων τῶν Ἀθηνῶν εἶνε τὸ «Διεθνὲς», τὸ ὁποῖον διευθύνει κατὰ εὐρωπαϊκὴν διοργάνωσιν ὁ ἐξευγενιστὴς τοῦ εἴδους τούτου παρ' ἡμῖν κ. Βασ. Παπαδόπουλος. Τὸ «Διεθνὲς» εἶνε συγχρόνως καὶ πρώτης τάξεως ἐργοστάσιον ἀλλαντοποιΐας μὲ ἀρχιτεχνίτην καὶ τεχνίτας ἐκ τοῦ παγκοσμίου φήμης Βιενναίου καταστήματος Γκαίγκερ, τὸ ὁποῖον προμηθεύει τὰ λουκάνικα καὶ τὰ ἄλλα χοιρινὰ εἴδη εἰς τὸν γηραιὸν Καισαροβασιλέα τῆς Αὐστρίας. Ἡ ἵδρυσις τοῦ «Διεθνοῦς» δικαίως πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς σημεῖον κοινωνικῆς προόδου τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης.

Διπλῆ γραμμὴ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου

Ἡ Ἑταιρία τῶν Τροχιοδρόμων δι' ἐγγράφου της ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως ἐγκαταστήσῃ διπλῆν γραμμὴν εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρόκειται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς Ἑταιρίας.

Πρὸς τοῦτο ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὴν τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ τῆς συμβάσεως ἄρθρου, καθοριζομένου συνάμα καὶ ὅτι μὰ ἔδρα τῆς κατασκευῆς θὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν Ἑταιρίαν.

Ὁ κυβερνήτης τοῦ Ὁλλανδικοῦ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ὁλλανδίας παρουσίασεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κυβερνήτην τοῦ καταπλεύσαντος προχθὲς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς Ὁλλανδικοῦ πολεμικοῦ.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Ἔξωθεν τοῦ ταμείου τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου πρὸς ἕνα οἰκογενειάρχην.

— Καὶ τί θὰ εἶνε αὐτὸ ποῦ παίζει ὁ Γκιτρύ ; Κωμῳδία ;

— Τραγῳδία, φίλε μου. Δέκα τέρσασας δραχμὰς τὸ εἰσιτήριον.

ΕΡΑΝΟΙ ΕΚ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καβάλλας, ἡ ἐπὶ τῶν ἐράνων τῆς πόλεως ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Μάρκατζη, Βάρδα καὶ Νικήτα δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸν Διοικητὴν κ. Σακελλαριάδην ὑποπρόξενον, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν τουρκικῶν 1391 καὶ 43 ο)ο', ἵνα χρησιμοποιήσῃ τοῦτο ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΟΥ

Καθ' ἃ ἀναφέρεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ ἀστυνομικὸς σταθμὸς [illegible] τὰς εἰς τὸ ἐν ἄνω Βόλῳ ἐργοστάσιον τῶν [illegible] φῶν Ταλαβάνη ἐτραυματίσθη ἐξ ὑπαιτιότητός του ὁ ἐργάτης Νικ. Κατσιφίλας ἐκ τινος μηχανήματος εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα σοβαρῶς.

Ὁ τραυματίας μετεφέρθη εἰς τὸ ἐν Βόλῳ νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν.

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Βελεστίνου ἤρξατο ἀπὸ τῆς προχθές. Ἐν τῷ τηλεγραφήματι προστίθεται, ὅτι ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος οὐδὲν νεώτερον ὑποπτον κρούσμα ἐσημειώθη ἐν τῇ πόλει.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Εὕρεσις ἀρχαίου τάφου

Ἀγγέλλεται ἐκ Πατρῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκεῖ οἰκίας τοῦ κ. Τσιριακοπούλου ἀνευρέθη εἰς ἀρχαῖος τάφος μαρμάρινος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25 Ὀκτωβρίου (τηλεγραφικῶς).—Ὁ κ. Δημητρακόπουλος ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἀνὰ τὸν Ἄθω καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν περιοδείας του εἶπε τὰ ἑξῆς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ἄθω.

«Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ἁγίου Ὄρους νομίζω ὅτι θὰ δοθῇ ἡ φυσικὴ αὐτοῦ λύσις, κυρίως διότι ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι αὐτοὶ οἱ ἐπιζητήσαντες τὴν διεθνοποίησιν θὰ ἐπείσθησαν ἤδη διὰ τῆς ἐπιτοπίου μελέτης τοῦ ζητήματος ὅτι αὕτη καὶ ἀδύνατος εἶνε καὶ ἀσύμφορος εἰς τοὺς σκοποὺς των. Ἐπίσης δυσεφάρμοστον καὶ ἐπικίνδυνον θεωρεῖ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων οἱωνδήποτε εἰς ὡρισμένας μονὰς, σκήτας καὶ κελλία. Τοιαύτη συνεννόησις θ' ἀπαιτεῖ ἀρχὴν μεταρρυθμίσεων τοῦ [illegible] καθεστῶτος τοῦ Ἁγίου Ὄρους πολλαχῶς ἐπικίνδυνον.

Οἱ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν προβαλλόμενοι φόβοι διὰ τὸ ὑπεράριθμον τῶν Ρώσσων μοναχῶν νομίζω ὅτι εἶνε ἀβάσιμοι· ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δύνανται οἱ κίνδυνοι οὗτοι νὰ ἐκλείψωσι διὰ σχετικῶν ἀποφάσεων αὐτῶν τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συνάξεως καὶ νὰ ἀσφαλισθῇ οὕτως ἡ νομιμοποίησις τῆς παραμονῆς τούτων εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος.»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Διακοπὴ μαθημάτων

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν Νομάρχην Λαρίσσης διατάσσει τὴν ἐπὶ 15θήμερον παράτασιν τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων λόγῳ τῆς νόσου ὀστρακιᾶς.

Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν διδακτικῶν

Διὰ Β. Διατάγματος καταρτίζονται κριτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων ὡς ἑξῆς.

Διὰ τὰ θρησκευτικὰ ἐκ τῶν κ. κ. Μεσολωρᾶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἠρ. Κωνσταντινίδου καὶ Ι. Χαρσαίου καθηγητῶν Γυμνασίων.

Διὰ τὰ φιλολογικά, ἱστορικά, γεωγραφικὰ καὶ φιλοσοφικὰ ἐκ τῶν κ. κ. Γρ. Βαρναρδάκη, Μ. Εὐαγγελίδου Γ. Σωτηριάδου καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν κ. κ. Εὐθ. Καλλιάφα, Σ. Κουγέα, Ζ. Γαβαλᾶ καθηγητῶν καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Κουρουσουπούλου. Διὰ τὰ τεχνικὰ ἐκ τῶν κ. κ. Θωμ. Θωμοπούλου, Ι. Δοσίου καὶ Δ. Γληνοῦ, καὶ διὰ τὰ μαθηματικὰ ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Χατζηδάκη, Δ. Χόνδρου. Κ. Στεφάνου, Κ. Μαλτέζου Ι. Ρωμαίου Θ. Στασινοπούλου καὶ Ι. Γεράκη.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΙΩΝΕΣΚΟ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

— Τί ἔγινεν εἰς τὸν Πειραιᾶ
— Ἡ δεξίωσις ἐνταῦθα
— Προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας χθὲς, ἡ παραλιακὴ ὁδὸς Μιαούλη τῆς γείτονος παρουσίαζεν ἔκπακτον κίνησιν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ρουμάνου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τάκε Ἰωνέσκο.

Χιλιάδες κόσμου εἶχον συγκεντρωθῆ ἐκεῖ καὶ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Δημαρχείου Βασιλικὴν ἀποβάθραν, ὅπου ἀπὸ ἑνωρὶς προσῆλθον καὶ πάντα τὰ σχολεῖα.

Τὸ θέαμα τῆς ἐν γένει διακοσμήσεως τῆς ὁδοῦ Μιαούλη καὶ τοῦ λιμένος ἦτο γραφικότατον. Πανταχοῦ ἐκυμάτιζον ὑπερηφάνως ἀδελφωμέναι ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Ρουμανικὴ σημαία.

Ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα παρέρχεται τοσοῦτον τὸ πλῆθος ὀγκοῦται.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν εἰς τὴν Β. Ἀποβάθραν αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ὀμηρίδης μετὰ τοῦ Δημ. Συμβουλίου εὑρίσκοντο εἰς τὰς θέσεις των ἀπὸ τῆς 8 1)2 πρωΐνῆς. Τὴν 9ην παρὰ 10 κατῆλθον εἰς Πειραιὰ ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Φιλίντορ καὶ διὰ τῆς ἀτμακάτου τοῦ Λιμεναρχείου ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ καὶ ἐδεξιώθη τὸν ἐπίσημον ξένον.

Τὴν 9ην ἀκριβῶς κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ δι' αὐτοκινήτου ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, ὅστις διὰ τῆς Β. ἀτμακάτου «Δάγμαρ» ἐπεραιώθη ἐπὶ τοῦ «Βασιλέως Καρόλου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ λιμενάρχου κ. Σπορίδου.

Ἡ ἀποβίβασις

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἀφοῦ συνωμίλησεν ἐπ' ὀλίγον μετὰ τοῦ κ. Ἰωνέσκο ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐπέβη τῆς «Δάγμαρ» μετ' αὐτοῦ, τῆς κυρίας του καὶ τῆς ἀκολουθίας του καὶ ἀπεβιβάσθη σὰν πάντες εἰς τὴν πρὸ τοῦ Δημαρχείου ἀποβάθραν, ἐνῷ πάντα τὰ ἐν τῷ λιμένι ἀτμόπλοια ἐσφύριζον δαιμονιωδῶς εἰς ἀπόδοσιν τιμῆς.

Ἅμα τῇ ἀποβιβάσει, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Σκυλίτσης προσέφερεν ἀνθοδέσμην εἰς τὴν κ. Ἰωνέσκο, προσφωνήσας τὸν Ρουμάνον ὑπουργὸν ὡς ἑξῆς.

«Λογίζομαι εὐτυχὴς, εὐχόμενος ὑμῖν πρῶτος τὸ καλῶς ἤλθατε, ἐπὶ τῇ ἀποβιβάσει εἰς τὴν πόλιν μας, ἥτις χαίρει ὑποδε